

הגליון להיוזק הסגולה לשמחת השבת: להזכיר בכל ליל שישי את זכות רבינו שלום מפראהבישט

סגולה לשלום

מהרה"ק הרבי הגדול רבינו שלום שכנא מפראהבישט זיעוניא

סגולת הצדיק משטפניט זיע"א

אבי זי"ע [הרה"ק רבי מנחם נחום משטפניט], אמר: מי שרוצה לזכות לשבת שמחה שידבר בליל שישי מזקני הגדול רבי שלום מפראהבישט זי"ע, ואם אין לו סיפור ממנו, שידבר לפחות משולחנותיו הקדושים ומספסלי בית מדרשו.

שנה ג'
ליל שישי
שבת שובה
יום כיפור תשפ"ג

גליון 100

הנהגות ישרות * אמרות טהורות * סגולות * עובדין קדישין * תולדותיו * הכנה לשבת

תורת שלום

תורת הרה"ק רבי שלום מפראהבישט

לימוד התורה בעומקה

[הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט כל פנים היא בגבול. אבל אני לומד התורה זי"ע] אמר להרה"ק [רבי יעקב שמשון] בעומקה⁽²⁾ - ועמוק עמוק מי ימצאנה⁽³⁾. משפטיסיווקא, אתה לומד התורה - שארוכה מארץ מדה, ורחבה מני ים⁽¹⁾ - ועל

"למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת" (דברים לא ב).

השלמות וצינונים

והטהורים והבהירים וסודותיה העמוקים כ"ל, אזי נקראת בשם נשמת התורה, וכמו שיש בהנשמה חילוקים ומדריגת סוד נשמה חיה יחידה, כמו כן התורה שהיו בעולמות העליונים בסוד נשמה, יש לה גם כן חלוקים כפי גודל בהירות צרופי שמותיו וסודותיו בכל עולם ועולם לפי בהירתו, ועל כן יש שבעים פנים מחמת ירידתה לזה העולם ע"י שבעה מידות שנשתלשלו מלמעלה לזה העולם לצורך העולם, וכל אחד כלול מעשרה מידות, ושבעה פעמים עשרה עולה שבעים, וכפי הנהגתו של העולם הזה כך תורתו ודינו שמתנהג בה. וכו'.

1. ע"פ הכתוב איוב פרק א פסוק ט.
2. ראה בספר פאר לישרים (דף מו.) מה שדובר בקדשו מרן הס"ק מרוז'ין זי"ע לפרש הכתוב (שמות יט ג) 'כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל' ופירש'י "לבית יעקב" אלו הנשים, תאמר להם בלשון רכה. 'ותגיד לבני ישראל' אלו האנשים תגיד להם לשון קשה, דברים הקשים כגידן. וזה לשון קדשו: הנה ידוע למי שידוע וכן הוא האמת, כי אורייתא וקודשא בריך הוא וישראל חד אינון, וכמו שהוצרך אין סוף ברוך הוא לצמצם אורו מגודל בהירתו והתפשטותו שהיו בלי קץ ותכלית לצורך בריאת העולם כדי שיהיו מקום פנוי לצורך העולמות, ומהרשימה שנשאר מחמת צמצומו שהוא חלק אור מעצמות אין סוף ברוך הוא הוצרכה אותה הרשימה הנ"ל גם כן להתלבש במידות וספירות ופרצופין כל עולם ועולם, כפי כח שיוכל לקבל אור הרשימו הנ"ל כך הוא הלבשתו עד מלאכים שרפים ואופנים וחיות הקודש שאז נחלש ונכבה גודל בהירות הרשימה הנ"ל מחמת התלבשותה בעולמות ומדריגות הנ"ל עד שיכול אורה לרדת לזה העולם השפל והגשמי והעבי בצמצום אחר צמצום ולבוש אחר לבוש עד אין סוף ומספר וקץ ותכלית, וגלגלים וכוכבים ומזלות, כמו כן התורה הקדושה שכתב אצלה 'ואהיה אצלו אמון שעשועים יום יום', ויומו של הקב"ה אלף שנה, ויום הן בסוד תרין יומין סוד אלפים שנה שהייתה התורה קדומה אצלו קודם בריאת העולם, שהוא חלק אורו מעצמותו יתברך ומחמת שהוא חלק אור מעצמותו יתברך נבראו בה כל העולמות שכל עולם ועולם לפי גודל בהירתו וזיוו ככה מאירה שמה התורה הקדושה על צירופי שמותיה וסודותיה ורזיה, כל עולם ועולם כפי גודל בהירתו ככה מאירה בצירופי שמותיו הקדושים בצירופים שונים, כל עולם ועולם כפי גודל אורו ככה נתצרפה שמה בצירופי שמותיה וסודותיה ואורותיה הגדולים על צירופים שונים בצירופים הקדושים עד ירידתה לזה העולם הגשמי והעבי בחומרים וגופים הגשמיים והעביים, והוצרכה להתלבש גם כן בלבוש הגשמי והעבי בתר"ג מצות, איסור והיתר, טומאה וטהרה, כשר ופסול, ודיני ממונות ודיני הנהגת האדם, ועל כן מחמת התלבשות כ"ל נקרא בסוד גופי התורה בסוד הלבוש שיש לה, וכפי שכלו של אדם שיכול להגיע ולחשיג ידיעתה, אכל כפי שהוא בעולמות העליונים באורות צירופי שמותיה הקדושים.

וזה"ש השבוע

השמחה בחג הסוכות תלויה בתשובה ביום הכיפורים

סיפר [מרן הס"ק מרוז'ין זי"ע] שכאשר היה אביו הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע בצעירותו, ישב פעם לפני דודו הרה"ק רבי מרדכי מטשרנוביל זי"ע בסוכה, ודיברו מענין ה'אך' שמוזכר בתורה גבי חג הסוכות. ואמר אביו רבי שלום מפראהבישט בשם אביו הרה"ק רבי אברהם המלאך זי"ע שה'אך' של חג הסוכות [אך בחמשה עשר יום לחודש תחוגו את חג ה' שבעת ימים' וגו'] (ויקרא כג לט) [[תלוי ב'אך' של יום הכפורים] אך בעשור לחודש השביעי הזה יום הכיפורים הוא] (ויקרא כג כז). ואמרו בזהור ובתיקונים שפירוש הדבר הוא, כי שורש השמחה הוא בחג הסוכות, כי מקטרגא שביק לון לבנוהי. וכן איתא ברעיא מהימנא שאומרים לפני תקיעת שופר. ועל זה אמר הכתוב 'אך' אימתי אתה יכול להיות בשמחה ולחוג את חג הסוכות בלב שלם, רק אם ה'אך' של יום הכיפורים קיים כהלכתו ועשיית תשובה כראוי, כי הרי יום הכיפורים אינו מכפר לשאינם שבים, ולכן אצלם לא סר מקטרגא מלפניך ומאחריך, ורק אם שב בתשובה שלימה אז יכול להיות בשמחה בסוכות, ושביק לון מקטרגא.

מסילות - סדיגורה, גליון כד עמ' 20

אבל 'ותגיד לבני ישראל' ר"ל לגדולי השכל המכונים בשם ישראל כ"ל תגיד להם התורה הקדושה שהוא לשון קשה, סוד פנימיות התורה, ע"י זיכור חומרם וגופם יגיע וישגי לסוד נשמות התורה שאין יכול ולהשיג ולהגיע לזה רק ע"י ביטול תאוות והנאתן שהוא קשה לאדם, כי למדריגת ישראל סוד 'לי ראש' לא יוכל להשיג ולהגיע רק ע"י זיכור חומרם וגופם, אז יהיה להם התורה הקדושה בסוד 'הגדה' שהוא לשון קשה, שהוא סוד נשמות התורה מגודל צירופי שמותיה הקדושים והבהירים באורותיו כפי שהוא בעולמות העליונים, ואפילו אם ישגי ויגיעו לסוד נשמות התורה יהיו גם כן קשה להם התורה הקדושה עד כי כל מה שמרבה האדם השלם בדיעת התורה אזי יודע כי תכלית הידיעה הוא שאינו יודע אם הוא בויכוח חומריו וגופו. אבל לבית יעקב שהם בקטנות השכל, שאינם מזוככים חומרם וגופם ומכונים בשם 'יעקב' כ"ל תאמר להם בלשון רכה סוד גופי התורה במשלים והתלבשות כ"ל, שנוח להם לקבלה כי לא ישגי סוד נשמות התורה וישראל גם כן חד אינון עם אורייתא וקודשא בריך הוא, שכמו ששניהם הנ"ל הוצרכו להתצמצם ולהלבשה כ"ל, כך נשמות ישראל הוצרכו גם כן לצמצום ולהלבשה לרדת לזה העולם השפל והגשמי בגופים וחומרים עבים וגשמיים מחמת שהוא חלק אלקי ממעל, אור עצמות אין סוף ברוך הוא, ומחמת זיכור חומריו וגופו יכול להשיג ולהגיע לסוד נשמות התורה כנוכר למעלה,

השולח
הס"ק קדיש
הס"ק קדיש
הס"ק קדיש
הס"ק קדיש

הילולא דצדיקא

הרה"ק רבי אריה לייב הסבא משפאלי זי"ע

ו' תשרי תקע"ב

אהל הרה"ק הסבא משפולי זיע"א

כי קרא את שמו 'סבא' מלשון 'זקן מלא רחמים', כי עליו להשפיע רחמים עבור נשמות נדחות הרחוקות מן הקדושה ולתקנם. וע"פ הוראת הבעש"ט הק' יצא באותם ימים לגלות במשך שבע שנים תוך שהוא מתנהג כאדם פשוט וקבצן, ובכל מקום אשר הגיע סייע לכל מי שהיה בידו.

לאחר גלותו התיישב בעיר מולדתו 'שפאלע' ושמו יצא על פני כל הארץ כאיש צדיק וקדוש, ורבים שיחרו לפתחו לבקש ולשאול בדבר האלקים כאורים ותומים, ולהתברך בדבר ישועה ורחמים. כאשר כל סביבותיו רואים את עבודתו המיוחדת בהתלהבות גדולה ובלבת אש קודש לכל דבר שבקדושה.

נודע בשער בת רבים פעולותיו הרבות למען הרבות צדקה וחסד, וסיפורים נפלאים אודות פעליו למען פדיון שבויים, אשר את חלקם סיפר בעצמו, ביניהם הסיפור המפורסם בו אליהו הנביא לימד אותו לרקוד ועל ידי זה הציל יהודי אחד ממוות אכזרי. מאז נתפרסם בריקודיו הנפלאים בכל עת מצוא, ובפרט בשבת קודש אז היה מרקד ריקוד מיוחד אשר בלשון חסידים נאמר כי כוונות מיוחדות וטמירות יש בהם, עד שהרה"ק רבי אהרבהם המלאך התבטא פעם אחת כי 'ריקודי הסבא משפאלי נאים הם מתפילותי'.

ביום ו' תשרי תקע"ב השיב את נשמתו ליוצרה בקדושה ובטהרה, ועל פי צוואתו לא נבנתה מצבה על קברו, אלא הועמד עליו ארון מיוחד לתוכו היו החסידים משליכים את פתקי בקשותיהם.

הנימול ויאמר 'כן אתה תהיה סבם של ישראל'. הנוכחים חייכו לשמע ברכה מפי ההלך הלא מוכר, אך מאז דבק בו הכינוי 'סבא'.

בהיותו בן שמונה שנים בלבד היו שגורים על לשונו כל ספרי התורה נביאים וכתובים, וששה סדרי משנה.

לאחר פטירת אמו, זמן קצר לאחר הכנסו בעול תורה ומצוות, נסע אל בית מדרשו של הרה"ק רבי פנחס מקאריץ אשר שמו יצא באותה תקופה בעולם. הרה"ק מקאריץ קירבו מאד והראה כלפיו חיבה יתירה, ואף קבע עמו שיעור מיוחד מדי לילה ללימוד סתרי תורה, ושמו הטוב יצא למרחקים.

בהיותו בן י"ח לקחו כחתן לבתו היחידה, השו"ב של העיירה מזבדובקה, אשר אף כיהן כרב בעיירה זו ובכל הכפרים אשר סביבותיה, ואף התחייב שהחתן יוכל להיות סמוך על שלחנו כל ימי חייו.

כאשר הוצע לו למלא את מקום חותנו להיות השו"ב של העיירה וגלילותיה נסע עם הרה"ק מקאריץ אל הבעש"ט הקדוש כדי שיוורה לו הדרך. אך הבעש"ט הקדוש אמר לו

רבי ברוך נודע כמכניס אורחים גדול, באחד הימים הגיע אל ביתו בין שאר האורחים אף מרן הבעל שם טוב הקדוש טרם התגלותו ומראהו היה כמראה אחד הכפריים, באמצע הלילה ראה אור בוקע מהחדר בו שהה הבעש"ט הקדוש, בחשבו ששריפה פרצה רץ לכיוון החדר ומשהתקרב שמע קול בכי, הוא נעצר והציץ דרך חור המנועול והאורח נגלה לעיניו כאשר הוא יושב על הארץ ואפר על ראשו והוא עורך תיקון חצות, לידו עמד יהודי גבה

קומה בעל מראה הוד ומפניו קרן האור הגדול, מרוב פחד הוא התעלה, וכאשר התעורר מעלפנו כבר לא ראה הוד את האיש הגבוה אלא את אורחו העני. כאשר הבין כי אין אורחו אדם פשוט כלל ביקש את סליחתו ושאל מי הוא האיש שהיה שם. נענה הבעש"ט הק' ואמר 'מכיון שזכית לראותו אספר לך כי היה זה זקן קינן המהר"ל מפראג, ובזכות מעשיכם הטובים וירת השמים אשר לכם תזכו לבן זכר אשר תהיה נשמתו נשמת המהר"ל ואת שמו תקראו כשמו של המהר"ל 'אריה לייב', ואי"ה גם אני אהיה בברית המילה ואברך את הילד, רק השמר לך ושמור נפשך שלא לגלות דברים אלו לשום אדם'.

לתקופת השנה ביום כ"ה כסלו, נר ראשון של חנוכה שנת תפ"ה, זכה רבי ברוך לחבוך בן, וביום הכניסו את בנו בבריתו של אברהם אבינו הגיע הבעש"ט ואמר בשם אביו שענין הכנסה בבריתו של אברהם אבינו הוא כמו שכתוב 'ואברהם זקן' שזקן הוא מלשון 'זיידע', וסיים את דבריו וברך את הרך

הקשר עם הרה"ק מפראהבישט זי"ע

והסבא כדרכו ישב מבלי לדבר דבר. כאשר כילו לאכול שאל הסבא את אורחו אם יכול הוא לרקוד. ענה לו הרבי שלום בשלילה. פנה אליו הסבא ואמר 'נכד המגיד, ראו נא איך הסבא משפאלע מרקד'. מיד נשא לבו את רגליו ורקד. כאשר סובב פעמים הנה והנה שאל 'הראיתם?', וכן היה כמה פעמים, ומדי פעם בפעם כשהתחזק בריקודיו עמד הרבי שלום על רגליו והסתכל בעינא פקיא.

אמר הרבי שלום לאנשי שלומו של הסבא קדישא 'תאמינו לי, הסבא קדישא טיהר וקידש את כל האיברים שלו עד כדי כך שרגליו הקדושות משלבות יחודים בכל פסיעה ופסיעה'. למחרת ישב הרבי שלום אצל השלחן והביט רק על מעשי הסבא קדישא מבלי לעשות שום עבודה אחרת.

דור אחר דור עד ביאת הגואל

הסבא קדישא משפאלע בעת שהיה אצלו [הרה"ק רבי שלום מפראהבישט] בסעודה, והיה סעודת מצוה (סיום הש"ס) ושמש שם פאר קאטשעט דיא פאהלוס [בהפשלת השרולים], והביא המאכלים להשלחן קרא אותו בהתחלה - שלומייקאני - והיה מתפאר בשמשו, ואמר הזהרו - אני משמש לבן מלך. ואח"כ באמצע הסעודה קרא אותו - ר' שלום, ובסוף הסעודה קרא אותו בפה מלא - רבי.

ואמר הנני רואה שיצא מכם צדיקים דור אחר דור עד ביאת הגואל. (וח"מ ע"ה אמר לי שזקנו אבי אביו ר' חייקיל היה נוסע לשפאלער זיידע והיה אז על סעודה זו, וכפי הנראה שר' משה דוד [גוטמן, המשב"ק] ע"ה שמע זה מר' חייקיל). כתב הגאון החסיד רבי ישראל פסח מנאסוועליץ זצ"ל י"ש"כ להרב בעריש ויש שליט"א שפתח לנו מאוצרות גנוזי

המצבה על ציון קדשו של הסבא משפאלי זיע"א

אתם וישיש, ברכו אתם אותי, ולא רצה. ואחר הוויכוח שביניהם זה אומר כה וזה אומר כה, היתה ההשוואה ביניהם שאבי יברך את הצדיק מספאלע קודם ואחר כך יברך הוא את אבי. וכן הוה שהניח אבי את ידיו הקדושים על ראש הצדיק הקדוש מספאלע וברך אותו, וכאשר הרים את ידיו מעל ראשו קפץ הצדיק הקדוש הנ"ל מלפני אבי ואמר לו 'פארט געזינד' [- סעו לשלום], ולא רצה לברכו מחמת כי בוש מלפניו 'אויס גינארט די ברכה' [- הוציא ברכה במרמה], בזה הלשון שמעתי מפיו הקדוש.

רגלי הסבא קדישא משלבות יהודים בכל פסיעה ופסיעה

הרבי שלום נסע לגלילו של הסבא קדישא, והסבא קדישא שלח את בנו יעקב כדי לבקש את רבי שלום לשבות אצלו. נעתר הרבי שלום ובא לשפאלע והתאכסן בבית הצדיק. בליל שבת קודש בעת הסעודה ישב הרבי שלום כדרכו בדביקות מופלאה,

אם האבא מלאך והאמא מלאכית נולד בן כזה

היה זה כאשר הסבא משפאלי עשה חגיגת חנוכת הבית לבית התפלה שלו, והזמין את רבינו הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע, והושיב אותו בראש הקרואים, והסבא משפאלי בעצמו היה משמש את הקרואים כשהוא לבוש בסנינר לבן. אחר כך החל הסבא לרקד לכבודו של הרה"ק רבי שלום מפראהבישט זי"ע, ואמר 'בזמן שהאבא הוא מלאך והאמא היא מלאכית אז נולד בן כזה'.

כאשר הרה"ק מפראהבישט שבת בשפאלי

אמר [הרה"ק מרוזין זי"ע]: אבי הצדיק מו"ה שלום [מפראהבישט זי"ע], היה פעם אחת אצל הצדיק הקדוש שקראו אותו שפאליר זיידא זצ"ל על שבת. הוא היה זקן מופלג ואבי היה רך בשנים נגדו, אף על פי כן בכל הג' סעודות הושיב את אבי בראש השלחן והוא ישב בצד השלחן. [ובהיותו בשפאלי עמד הרה"ק רבי שלום זי"ע] בחדרו שותה קאווע, והרבה אנשים עמדו סביבו כמו עיגול, כי אבי שתי קאווע בפני כל. והצדיק מספאלי הנ"ל עמד בזווית אחד חוץ להעיגול, ושמע סספר אביו מעשה מן ישמעאל אחד, וכל העומדים סביבו שמעו המעשה ודימו בנפשם שהמעשה זו פשיטא היא כמו שהוא מספר. ואחר גמר המעשה קפץ הצדיק מספאלע לפני אבי ואמר לו 'אמנם למדתי מהמעשה הזאת כוונות טל וגשם', ואמר לו אבי ז"ל על זה 'גם הזקן הזה הוא לא איש בער הוא' (וכינהו זקן כי נקרא בפי כל 'זיידא').

ואחר כך בעת הפרדו מאתו, שרצה אבי לנסוע לדרכו, ביקש ממנו הצדיק מספאלע שיברך אותו, כי אבי בירך

עורך נדיר, מסדר התנ"ך הרש"א פראהבישט, שנפס בשנת תר"א בטשערנאויץ

הנהגות פראהבישט מהדורת מכון 'קדושה ומלכות' שע"י איגוד החבורות 'דרכי שמואל' מיסודו של מרן הגה"צ מוה"ש טוביאס זצוק"ל. תשע"ט

פרק מ"ז
המשך מגיליון 99

הנהגות פראהבישט

הנהגות ישירות וסדר היום פראהבישט שנפס מחדש בבוקרליץ שנת תשנ"א

הנהגות ישירות וסדר היום לרבי שלום לפי סדר נכון וחדש עם תוספת ציונים הערות וביאורים והרחבות מספירתלמידי הבעש"ט הקדוש וצאצאי בית רוז'ין כפי שנערכו על ידי מכון 'שכינת שלום' ללימוד ולפרסום תורת וסגולת הרה"ק הרבי ר' שלום מפראהבישט זיע"א

וְגַם בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה תִּנּוּחַ בְּכָל פַּעַם, כְּדִי לְהַתְחַזֵּק וּלְהַתְלַהֵב בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה פְּנִימִית, וְאִז פְּרַחַת לְעֵילָא, לַעֲשׂוֹת נַחַת-רוּחַ לְיוֹצְרוֹ.

שלמות שלום - השלמות וציונים

וזה שאמרו חז"ל (אבות פרק ב משנה ב) בענין תורה ומלאכה שיגיעת שניהם משכחת עון. עכ"ל"ק.

ההתלהבות בתפילה היא הכרחית לקבלת התפילות

והובא משמו של מרן הס"ק מרוז'ין זי"ע (הבאר, כרך ג ח"ג סי' עו) לפרש הכתוב "ויעתר יצחק לה' לנוכח אשתו" (בראשית כה כא), כי בתפילה ההכרח להיות בשמחה והתלהבות, להודות להשי"ת על העבר ולבקש על העתיד, אבל בעצבות לא יעשה פירות בתפילות. וידוע דרך הנשים לבקש רחמים בבכיה, וכדאי"תא בגמרא (בבא מציעא נט). שדמעתה מצויה, ומן הסתם גם רבקה התפללה כך, ויצחק התפלל בשמחה היפך מתפילתה, וזה פירוש 'לנוכח אשתו' נוכח הוא מלשון נגד והיפוך, וזהו 'ויעתר לו ה' לו ולא לה, מחמת שהתפללה בשמחה והתלהבות. עכ"ל"ק.

התפילה לא פרחת לעילא כאשר איננה עם אהבה ויראה

ועל כן כתב 'ואז פרחת לעילא לעשות נחת רוח ליוצרו' דהנה איתא בתיקוני הזהר (תיקון כה) 'אורייתא בלא דחילו ורחימו לא פרחת לעיל וכו', ותורה ומצוה בלא דחילו ורחימו לא יכילת לסלקא ולמיקם קדם ה'."

ואיתא בספ"ק מאור עינים (ליקוטים, ד"ה וגם יתבאר ע"פ שנודע) בזה הלשון: נודע שישראל נקרא שושבינין דמטרוניתא, שידוע שצ"ח להיות הכל בדחילו ורחימו, והם ב' שושבינים של הכלה העליונה שמביאים אותה אל המלך. והנה גם מצד החתן יש ב' שושבינים והם יראה ואהבה עילאה שמשפיע ליראה ואהבה שלמטה, נמצא התעוררות אהבה ויראה שלנו נקרא שושבינין מצד הכלה, ומה שהקדוש ברוך הוא משפיע אהבה ויראה נקרא מצד החתן, ונמצא צריך שיהיה השושבינין מכוונין יחד המקבל כנגד המשפיע, דהיינו שושבינין של הכלה כנגד שושבינין של החתן, ואז כשהשושבינין מתקרבים ונצמדים יחד ממילא יש התקרבות הכלה עם החתן, ולכן נקרא 'כנסת ישראל' שמכנסת הכלה אל החתן, מה שאין כן חס ושלום כשהאדם מוציא יראתו ואהבתו לחוץ, נמצא אין נצמדים עם השושבינין עלאין, ומעכב את הכלה מלכנס אל החתן חס ושלום. עכ"ל"ק.

וכל זה הוא המשך אחד עם מה שפתח רבינו (פרק א): דבר הידוע לכל שבריאית כל העולמות לא היה אלא בשביל ישראל, וישראל לא נבראו רק לעשות רצון אבינו שבשמים, דהיינו לקיים התר"ג מצוות שהם שס"ה לאוין ורמ"ח עשה, שצוה לנו לעשות לו נחת רוח שאמר ונעשה רצונו, ואי אפשר לבא לידי זה רק על ידי שני שערים אלו שהם 'יראה ו'אהבה'. עכ"ל"ק.

לעשות נחת רוח ליוצרו

וזה כל עבודת האדם לעשות נחת רוח ליוצרו, ועל כן שכתב הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זי"ע (צעטיל קטן אות ד): בכל הדברים שבעולם, הן בתורה הן בתפילה הן במצוות מעשיות, ריגיל את עצמו לומר בזה הלשון "הריני עושה זאת לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינותיה לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו". וריגיל את עצמו לומר זאת בתוכיות ופנימיות הלב, ובהמשך הזמן יריגיש הארה גדולה באמירה זו. עכ"ל"ק.

וזה שכתב רבינו (לעיל פרק כו): ואחר היראה הנ"ל תתלהב אדרבה בהתלהבות לקיים רמ"ח מצוות עשה באהבה רבה אפילו למסור נפשו כדי לקיים מצוות עשה הנ"ל, למסור אותה כדי לעשות נחת רוח ליוצרה, שאמר ונעשה רצונו. ובזה מכניס אהבה בין המלך והמלכה, וכל זה לשבר את האוון, וגורם ייחוד גדול ומקשט המלכה בקישוט המצוות, וד"ל, ובזה באה אל המלך הידוע וד"ל.

'וגם בשעת התפלה תנוח בכל פעם'. נראה שדברים אלו יתבארו ע"פ דברי קדשו של מרן האביר יעקב' מסאדיגורא זי"ע (יג תשרי, עמ' ריט) וזה לשונו: כתיב (תהלים קנ"ו) "כל הנשמה תהלל יה", ודרשו חז"ל (ב"ר י"ט ט) 'על כל נשימה ונשימה תהלל יה', ואמר על זה זקני אדמו"ר מרוז'ין ז"ל זי"ע ועכ"י, ששאלו אותו באיזה אנפין יכולים לעמוד ולהתפלל ואנו רח"ל מלאי עון, והשיב עם הנ"ל עם כל נשימה ונשימה שהיא חדשה וטהורה תתחיל לעבוד להשי"ת, ובפרט בימים אלו אחרי הימים הנוראים שהם טהורים ונקיים יכולים לעבוד השי"ת בלב שלם. אמר הכתוב (יהושע א יד) "והחיות רצוא ושוב", למה רצוא ולמה שוב. כי החיות של האדם ע"י רצוא עושה רושם למעלה אף על פי שמוכרח להיות ושוב, אבל רישומה ניכר וקונה ע"י זה שבייתה במקום היותר גדול במדרגות. ונוח לו בפעם השנייה לבוא למקומו הראשון, ומשם למעלה עוד יותר. עכ"ל"ק.

הנה נתבאר בדבריו כי הכח להתפלל בא מכח הנשימה, כי ע"י כל נשימה ונשימה חדשה שהיא טהורה אפשר להתפלל, ועל פי זה יתבאר היטב מה שכתב רבינו שצריך לנוח כל פעם 'כדי להתחזק' וכו'. כדי שעל ידי זה יבוא שוב לידי התלהבות ואהבה ויראה, וכמו שכתב בספ"ק צפנת פענח (פר' בא, ד"ה עוד י"ל ביאור מכת חשן) בזה הלשון: נראה לי, דאיתא בש"ס דמנחות (צ"ט): אמר ריש לקיש לפעמים (ביטולו) [ביטולה] של תורה זהו יסודה וכו'. והענין, דשמעתי ממורי [הבעל שם טוב] זללה"ה ענין החיות רצוא ושוב וגו' (יהושע א יד), כי כל דבר חושק ומתלהב לחזור לשרשו לדבק שם, לכך הנשמה מתלהב תמיד לדבק בשרשו למעלה על ידי חשק בתורה ובעבודת ה', ואם מתלהב תמיד ה' בטל ממציאנותו, כמו קודם עולם התיקון, וזה סוד קברות התאוה שכתב בספר ברית מנוחה (ד"ר א) וכו', והוא סוד המבול (בראשית ז יא) ויפתחו ארובות השמים וכו', לכך תיקן השם יתברך שיעסוק לפעמים זמן מה בצרכי הגוף אכילה ושתייה, ומעט להתעסק בצרכי פרנסתו גם שיש לו מדת הסתפקות, ועל ידי ביטולו מעבודת ה' בזמנים אלו ינוח הנשמה וכח השכלי יתחזק לחזור ולעסוק בעבודת ה' אחר כך, וזהו והחיות רצוא ושוב, ודפח"ת, אך שאין זה לשון כי הוספת מעט. וכל זה כשאדם עושה במשקל שכלו הקודש, שאינו מבטל מעסק התורה ועבודת ה' רק זמן מה שינוח כח הנשמה, ולא יתבטל הנשמה ממציאנות, זה נקרא עובד ה' בגשמי וברוחני כל ימיו, מאחר שהגשמי הוא כסא לרוחני. עכ"ל"ק.

אין תענוג גדול התפילה בדחילו ורחימו

ומה שכתב שיעשה כן 'כדי להתחזק ולהתלהב ביראה ואהבה פנימית'. דהרי כבר נתבאר בספ"ק ענין התפילה בהתלהבות ובדחילו ורחימו ונחיצותה לקבלת התפילה, וכמו שכתב עוד בספ"ק צפנת פענח (פר' בא, ד"ה עוד י"ל ונבאר ש"ס דעירובין) בזה הלשון: ונראה לי דשמעתי ממורי [הבעל שם טוב] פירוש המשנה באבות פרק ב (משנה י) 'והוי מתחמם כנגד אורן של חכמים, והוי זהיר בגחלתן שלא תכוה, שנשיכתן שזועל ועקיצתן עקיצת עקרב וכל דבריהם כגחלי אש'. וביאר, כי התנאים נהגו לומר מילתא דבדיחותא קודם הלימוד, והטעם, כי יש קטנות וגדלות בעולם שנה ונפש, ועל ידי מלתא דבדיחותא עולה מהקטנות ומתדבק בגדלות. והנה בזמן הגדלות שיש בעולם, דהיינו שיוכל ללמוד ולהתפלל בדחילו ורחימו וידוע כי הוא מדבר עם המלך הגדול ומדבק בו יתברך, אין תענוג גדול יותר מזה, והוא בחינת הגדלות. מה שאין כן בימי הקטנות שיש בעולם, אז צריך האדם מלחמה גדולה כדי שיוכל להתקרב אליו יתברך, וזהו עיקר השכר שיש לאדם שעושה על צד ההכרח שלא יוכל לעשות הטוב בפועל מכל מקום "בלבי צפנתי אמרתך" (תהלים קי"ט, יא), ומבחוץ יעשה ענינים גשמיים,

בפי ישראלים תתרומו

שבחי רבינו הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע חפי גדולי וצדיקי הדורות

לקראת יומא דהילולא ה' 220 הבעל"ט - י"ג תשרי תקס"ג - תקפ"ג
(לאחר שבחי זקינו ואביו סידרנו שמות הצדיקים ואמרותיהם לפי סדר הא-ב)

חותנו - זקינו

הרה"ק רבי מנחם נחום מטשערנאביל זי"ע:
ראיתי את הבעש"ט הק' זי"ע עומד אצלו מצד אחד, וזקינו המגיד זי"ע עומד מצד השני ומדברים עמו ברזי דרזין...
כמה אלפי נשמות נדחות היה להם תיקון על ידי תפילת המנחה שלו.

הרה"ק הרבי ר' ברוך ממעז'בוז' זי"ע:

אמר לפני פטירתו כי הוא מניח את העולם על בני הרה"ק מפראהבישט זי"ע.
הוא עובד את השי"ת בדרך קדושה ומסוכנת אשר עד המגיד ממעזריטש לא הלכו בה מעולם.

הרה"ק רבי מנחם נחום משטפנשט זי"ע:

כשאומרים דיבור אחד בשמו לפני התפלה הרי זה כאילו לומד דף זוהר, וכשמוסיפים עוד דיבור הרי זה כעוד דף זוהר, וכשמוסיפים דבור שלישי זה כבר גבוה מעל גבוה.

כיון שראה שכמה צדיקים גדולים השתדלו לקירוב הגאולה ולא עלתה בידם, על כן בחר לו הוא עצה אחרת, כסות ולשון שינה, והסתיר דרכו בקודש ועסק בכל מיני תענוגי עולם ובדברים הגשמיים, לרמות הסטרא אחרא.

בנו מרן הס"ק רבי ישראל מרוז'ין זי"ע:

עליו נאמר "חסדי דוד הנאמנים".
כל צדיקי הדור אמרו שנשמתו היתה מהיכל קן ציפור שהוא משית.

הרה"ק רבי גדליה מליניץ זי"ע:

העמיד את עצמו לערב בעדו שכל דרכו והליכותיו יסודתו בהררי קודש.

הרה"ק רבי משה צבי מסאווראן זי"ע:

מרוב דביקותו לא האריך ימים.
הרה"ק רבי נחמן מברסלב זי"ע:
כאשר נסתלק הרה"ק מפראהבישט זי"ע אמר: כשהולך אור גדול מן העולם בא חושך גדול.

הרה"ק רבי זאב וואלף מזיטאמיר זי"ע:

לקח בידיו את שתי המנורות עם הנרות הדולקים לפניו על השולחן וליווה את הרה"ק מפראהבישט, אע"פ שהיה אז כבר זקן מופלג והרה"ק מפראהבישט זי"ע היה אברך צעיר לימים.

הרה"ק רבי אברהם דוד מבוטשאטש זי"ע:

לאחר שהיה עמו בשמחת נישואין אמר: בעמדי עמו תחת החופה למדתי ממנו את סוד הבריאה.

הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע:

האברך הזה מוצא חן בעיני, אבקש שישארו אצלי.

הרה"ק רבי ייב"י מאוסטראה זי"ע:

לו ידעתי גדולתו מאז, לא הייתי מניחו לילך מביתי שלא לסעוד אצלי סעודת שבת קודש.

הרה"ק הדוקטור רבי אהרן גארדאן זי"ע:

ברצונו הוא חולה וברצונו הוא בריא.

הרה"ק רבי צבי אריה מאליק זי"ע:

רבי שלום מפראהבישט הוא חד בדרא בבנים.

הרה"ק רבי יעקב שמשון משפיטיווקא זי"ע:

קדוש עליון הוא, נורא הוא מאד.

הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע הי"ד:

בעת אשר הוא עומד להתפלל מגיעים אבותיו וחוטפים את התפילות, ומביאים אותם לפני האיין סוף ברוך הוא.

הרה"ק רבי ישראל מהוסיאטין זי"ע:

עבודתו בקודש היתה להביא לביאת המשיח.

הרה"ק רבי אריה לייב מבענדער זי"ע:

יכול אני להעיד בתורת עדות, שעל אותו החלון שעמד רבי שלום הגדול והתפלל מנחה בשעת לילה, זרחה עליו השמש.

הרה"ק רבי שניאור זלמן מלאדי זי"ע:

בהיותי במאסר ראיתי המגיד ממעזריטש עם הבעל שם טוב, ועמום ילד קטן, ואמר לי המגיד: בזכותו תצא לחופשי.

אליהו הנביא רקד לפניו בדרכו אל שמחת נישואיו, ועל כן הייתי מוכרח גם אני לרקד.

להשיג בחנויות הספרים בקרוב!

